

SIGNS FOR BALTIMORE GUN SHOW DISPLAY APRIL 1991

DISPLAY TITLE: SMALL DUTCH CANNON BARRELS

(note: plan on one sign for each cannon barrel; 7 barrels; 7 signs. Signs on duplicate barrels will have complimentary info. to that on other of pair, or general info. if hard to come up with anything else. Map of Netherlands showing where cannon made?)

Additional signs: One extended sign with story of Dutch cannons in general, in relation to their times and place. One extended sign with history of Ouderogge family, if can get it per Tower reference, from L of C or whatever.

Sign 1:

DUTCH FOUNDRIES

DURING THE 17TH CENTURY, NUMEROUS BRONZE FOUNDRIES SPRANG UP IN THE LARGER CITIES OF THE NETHERLANDS. THIS WAS DUE TO THE GREAT DEMAND FOR CANNONS IN THE NETHERLANDS AT THAT TIME, RESULTING FROM THE PROLONGED WARS WITH SPAIN, A GROWING NAVY, AND NEEDS OF THE MANY DUTCH COLONIES. SOON, THE DUTCH LED THE WORLD IN PRODUCTION OF HIGH QUALITY BRONZE CANNON. MANY EUROPEAN COUNTRIES PURCHASED THE FINE DUTCH CANNONS FOR THEIR ARMIES AND NAVIES. AMPLE SUPPLIES OF COPPER AND TIN TO MAKE THE BRONZE WERE IMPORTED BY DUTCH MERCHANT FLEETS. THE COPPER CAME FROM JAPAN AND SWEDEN, AND THE TIN FROM ENGLAND AND GERMANY.

CORNELIS OUDEROGGE

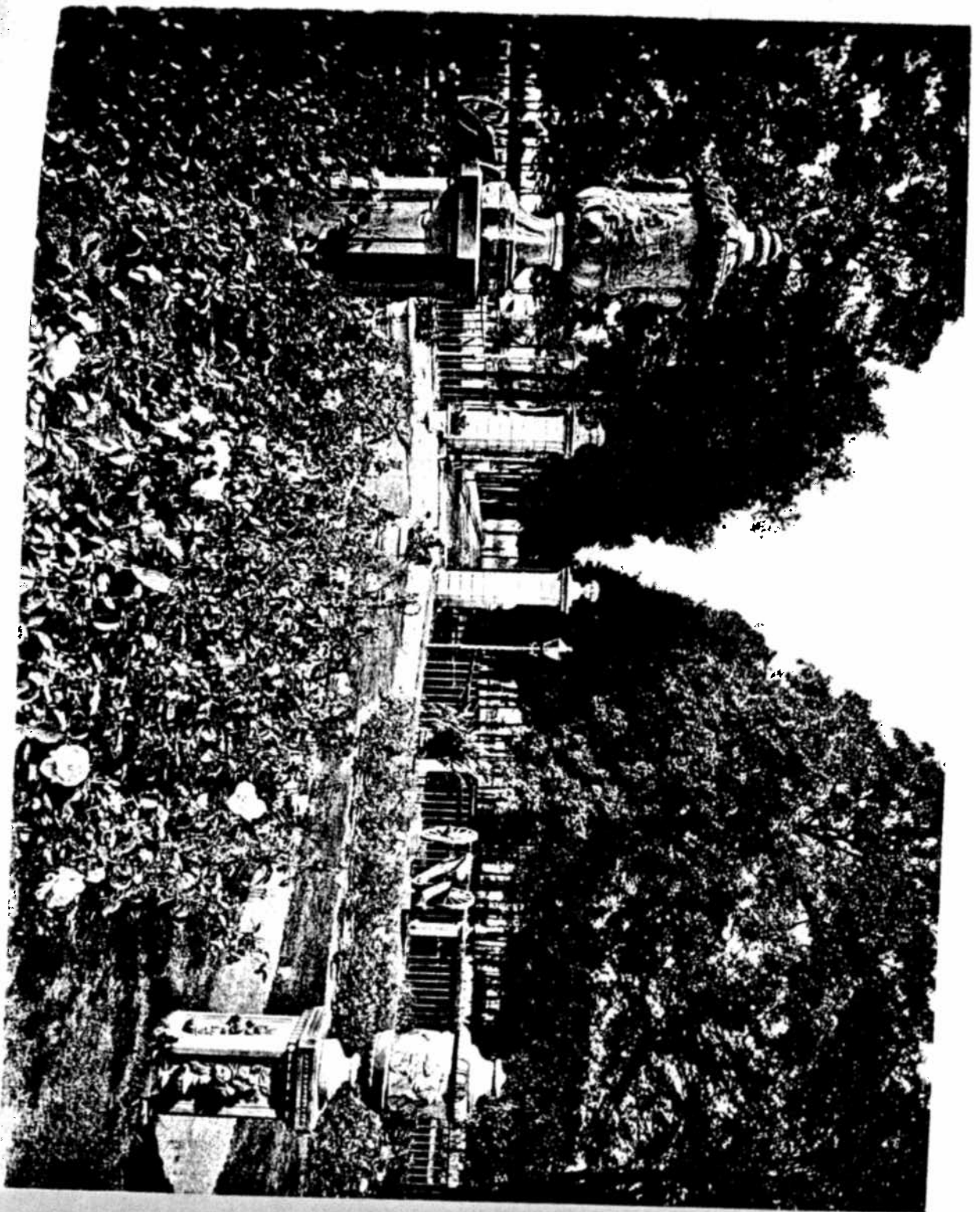
WAS A MEMBER OF THE FAMOUS OUDEROGGE FAMILY OF BELL AND GUN FOUNDERS OF ROTTERDAM. HIS FATHER, JAN CORNELIS, WAS DIRECTOR OF THE ADMIRALTY CANNON FOUNDRY IN THE HOOGSTRAAT, ROTTERDAM, FROM ITS ESTABLISHMENT IN 1613 UNTIL HIS DEATH IN 1625. JAN CORNELIS WAS SUCCEEDED BY HIS SONS CORNELIS AND DIRK. JAN OUDEROGGE, DIRK'S SON, WORKED AT THE FOUNDRY FROM 1670 UNTIL 1709. THE OUDEROGGE FAMILY PUT ITS NAME ON EACH CANNON CAST BY THIS ROTTERDAM FOUNDRY FOR A PERIOD OF AT LEAST 96 YEARS. THE THREE LARGEST CANNON IN THIS EXHIBIT BEAR THE NAME "CORNELIS OUDEROGGE."

DUTCH "FAMILY CANNONS"

PROSPEROUS DUTCH FAMILIES COMMISSIONED BRONZE FOUNDRIES TO CAST BATTERIES OF SMALL CANNONS FOR THEIR HOMES OR CASTLES. THE TWO, FOUR, OR MORE CANNONS OF THE FAMILY'S BATTERY WERE USUALLY "PERSONALIZED" WITH THE FAMILY COAT OF ARMS CAST ON THE BREECH OF EACH CANNON. THE CANNONS COULD BE FIRED DURING CELEBRATIONS, USED AS A MEANS OF EMERGENCY COMMUNICATIONS WITH DISTANT NEIGHBORS, OR USED IN DEFENSE OF THE HOME FROM THIEVES. THE SIZE AND NUMBER OF CANNONS OWNED BY A FAMILY BECAME SOMETHING OF A STATUS SYMBOL. TODAY, PAIRS OF THESE CANNONS GUARD THE MAIN HALLS OF SOME OF THE DUTCH CASTLES AND MANSIONS WHICH HAVE BEEN PRESERVED WITH THEIR ORIGINAL FURNISHINGS.

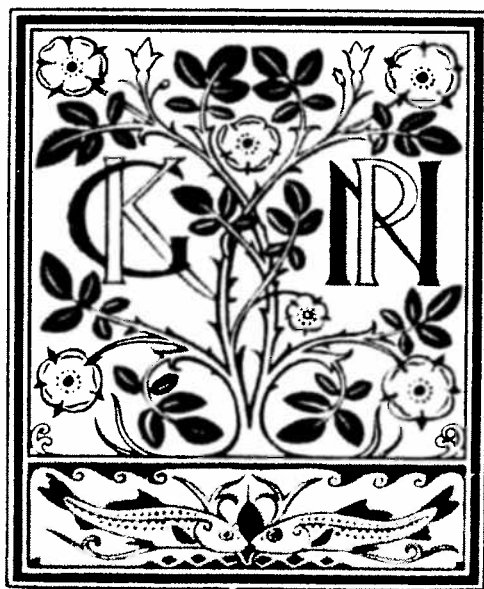
DUTCH "FAMILY CANNONS"

PROSPEROUS DUTCH FAMILIES COMMISSIONED BRONZE FOUNDRIES TO CAST BATTERIES OF SMALL CANNONS FOR THEIR HOMES OR CASTLES. THE TWO, FOUR, OR MORE CANNONS OF THE FAMILY'S BATTERY WERE USUALLY "PERSONALIZED" WITH THE FAMILY COAT OF ARMS CAST ON THE BREECH OF EACH CANNON. THE CANNONS COULD BE FIRED DURING CELEBRATIONS, USED AS A MEANS OF EMERGENCY COMMUNICATIONS WITH DISTANT NEIGHBORS, OR USED IN DEFENSE OF THE HOME FROM THIEVES. THE SIZE AND NUMBER OF CANNONS OWNED BY A FAMILY BECAME SOMETHING OF A STATUS SYMBOL. TODAY, PAIRS OF THESE CANNONS GUARD THE MAIN HALLS OF SOME OF THE DUTCH CASTLES AND MANSIONS WHICH HAVE BEEN PRESERVED WITH THEIR ORIGINAL FURNISHINGS.

TOORHOF EN OPRIGLIAN

MET TEKST VAN Mr. A. LOOSJES

(K. GROESBEEK & PAUL NIJHOFF)

any state or nation
removed from
this, she on
3/31/81 goes
out at 8 - seven
under the

NA 7750

16
1211

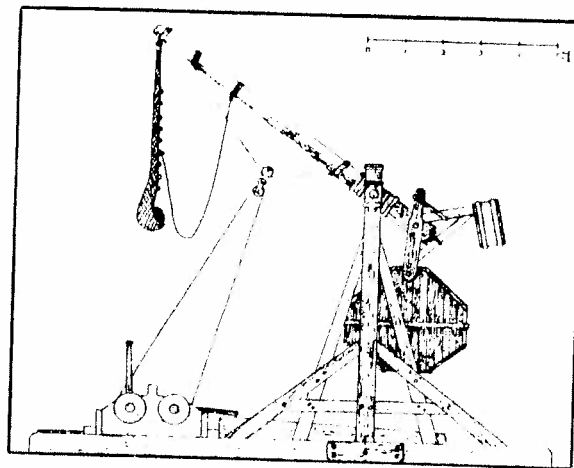
L. d. c.

Vol. 2

DE OVERBLIJFSELEN VAN HET SLC

KANONSKOGEL NAAST BLIJDE

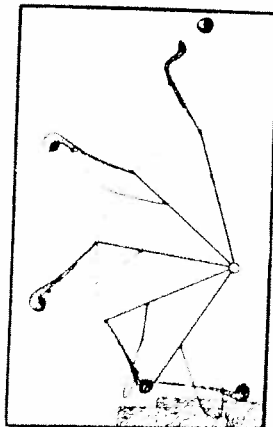
SLINGERBLIJDE
GEBRUIKT VOOR MONTFOORT

HET ONTS

LEPELBIJ
GERINGEN

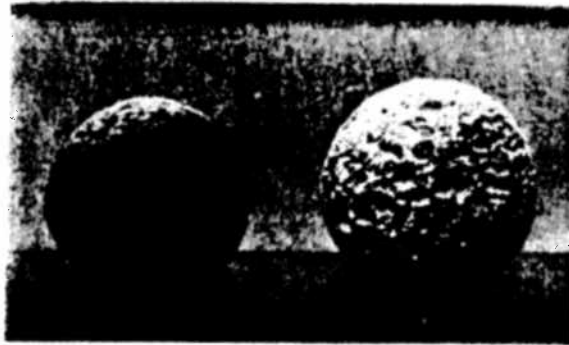

WERKING VAN DEN
SLINGER VAN DE
SLINGERBLIJDE

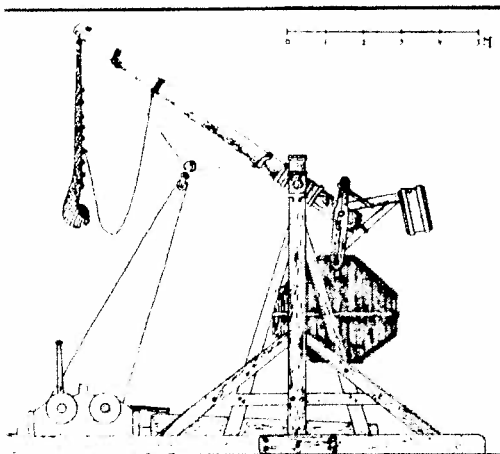

IN DEN TUIN GEVONDEN STEENEN

DE OVERBLIJFSELEN VAN HET SLOT VAN MONTFOORT

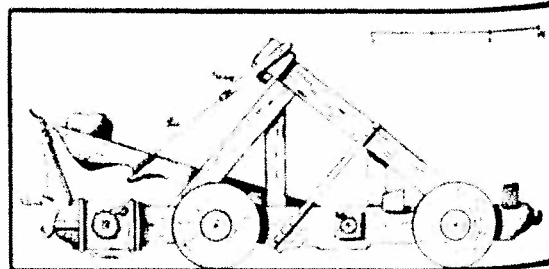
KANONSKOGEL NAAST BLIJDEKOGEL

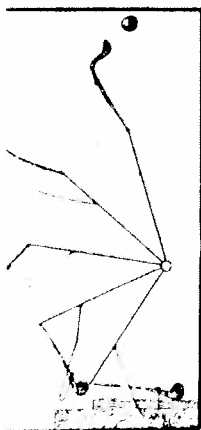
SLINGERBLIJDE
GEBRUIKT VOOR MONTFOORT

HET ONTSTAAN VAN DEN STEENEN KOGEL

LEPELBLIJDE, GEBRUIKT BIJ EEN DER BEL-
GERINGEN VAN HET KASTEEL MONTFOORT

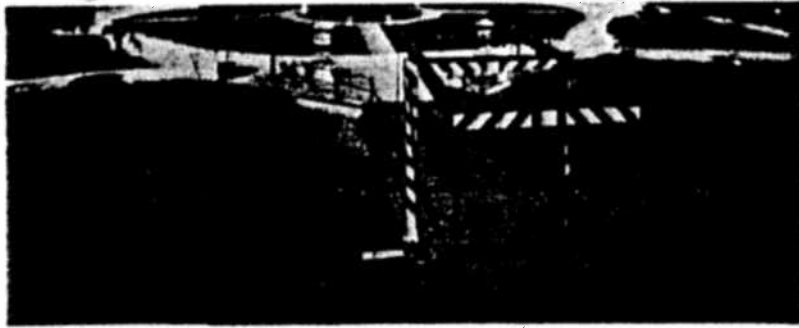
SLINGER VAN DEN
SLINGER VAN DE
SLINGERBLIJDE

IN DEN TUIN GEVONDEN STEENEN KOGELS

STEENBUS GEBRUIKT
TE MONTFOORT

VOORHOF

VOORHOF EN OPRIJLAAN

10/2

lot genood en moeten we als vaststaand aannemen, dat het op de grondslagen van een oude burcht, waarschijnlijk die der familie Snelgers te Slochteren, was opgetrokken.

In 1538 bewoonde Coesbrandt Fraylema het kasteel, zijn geslacht heeft er den naam aan gegeven, hoewel het niet lang de borg zijn bezit kon noemen. Door het huwelijk van Hillebranda Fraylema met Seino Renghens kwam de Fraylemaborg aan dit geslacht te behooren, dat het slot bewoonde tot 1691. Toen stierf Evert Renghens, wiens ader, Oesebrandt Jan Renghens, in 1679 overleden, iemand aan groote politieke allure was, echter meer op eigen belang dan op voordeel bedacht, wanneer hij in een of andere staats-wist partij koos, dan op dat van zijn provincie of land.

In 1690 werd de Fraylemaborg gekocht door Henri Picardt, die voor zijn huwelijk met Anna Elisabeth Renghens en zeer avontuurlijk leven geleid had. Wat invloed en macht betreft evenaarde hij minstens zijn schoonvader.

M^r. H. de Sandra Veldman (zich later noemende de Fraylemaborg) vond, toen hij in 1781 het kasteel kocht, veel verwaarloosd. De borg werd aan een grondige restauratie onderworpen, waarvan het nog zeer de sporen draagt. Eigenwoordig is de Fraylemaborg eigendom van de familie Thomassen à Thuessink van der Hoop van Slochteren.

Aan de voorzijde ziet het kasteel er nog wel bewaard uit, terwijl de toren op zeer gelukkige wijze een eenigszins oornamer cachet aan het gebouw geeft.

HUIZE NIENOOT.

Nienoot is een verhasering van Nijenoort, het Groningsch dialect voor „den Nieuwen Oert“, het slot, dat Wigbold van Ewsom in de 16^e eeuw deed bouwen bij Midwolde. Zijn asteel Ewsom bij Middelstum heette voor de verwoesting den Oert.

De bouwheer van Nijenoort stierf in 1530, zijn vrouw in 1535. De familie-goederen werden nu herhaaldelijk verleend, tot in 1567 de jongste zoon, Wigbold, in het bezit kwam van Nienoot. Wigbold oorlogde met een eigen zeyte tegen Spanje, welke bovenmatige krijgslaster ten gevolge had, dat in 1606 zijn kasteel Nijenoort voor schuld werd verkocht. De gelukkige bezitter werd nu Caspar van Ewsom, wiens dochter Anna in 1657 huwde met Carel Hieronymus van Inn und Knipphausen.

De grafombe in de kerk te Midwolde herinnert aan deze adellijke echtelieden. Het in wit marmer uitgevoerde

uitzicht op Inn und Knipphausen.

Het slot is in het bezit der familie van Inn und Knipphausen gebleven tot 1849, toen het door een hevige brand werd geteisterd, kort daarop gevolgd door den dood van den laatste van Inn und Knipphausen. De familie van Panhuis volgde de Inn und Knipphausen's op. In 1896 werd Jhr. J. A. van Panhuis, de staatsman die op zoo tragische wijze om het leven kwam, eigenaar van Nienoot. Hij liet het landgoed, dat tegenwoordig in huur bewoond wordt door den heer Dijkhuis, burgemeester van Leek, zoo onderhouden, dat het waarschijnlijk nog lang den liefhebber van oude monumenten zal kunnen boeien met overblijfselen van vroegere schoonheid.

HET OUDE KLOOSTER TE TER APEL.

Aan de samenvloeiing van Rinde en Molen A werd in 1216 het klooster te Ter Apel door Premonstratenzer Kloosterlingen uit Seilwolda (thans Schildwoude) gesticht. Evenals de Wedderburcht, had het op 't eind der 14^e eeuw te lijden van den krijg tusschen Schieringers en Velkoopers. Om de voortdurende moeilijkheden te ontgaan werd het klooster naar Schermer verplaatst. Het ten deele verwoeste gebouw te Ter Apel werd in 1458 het eigendom van Jacobus Witteck, die het in 1491 ten geschenke gaf aan den Prior van de orde der Kruisbroeders. In 1465 verrees er reeds een nieuwe stichting.

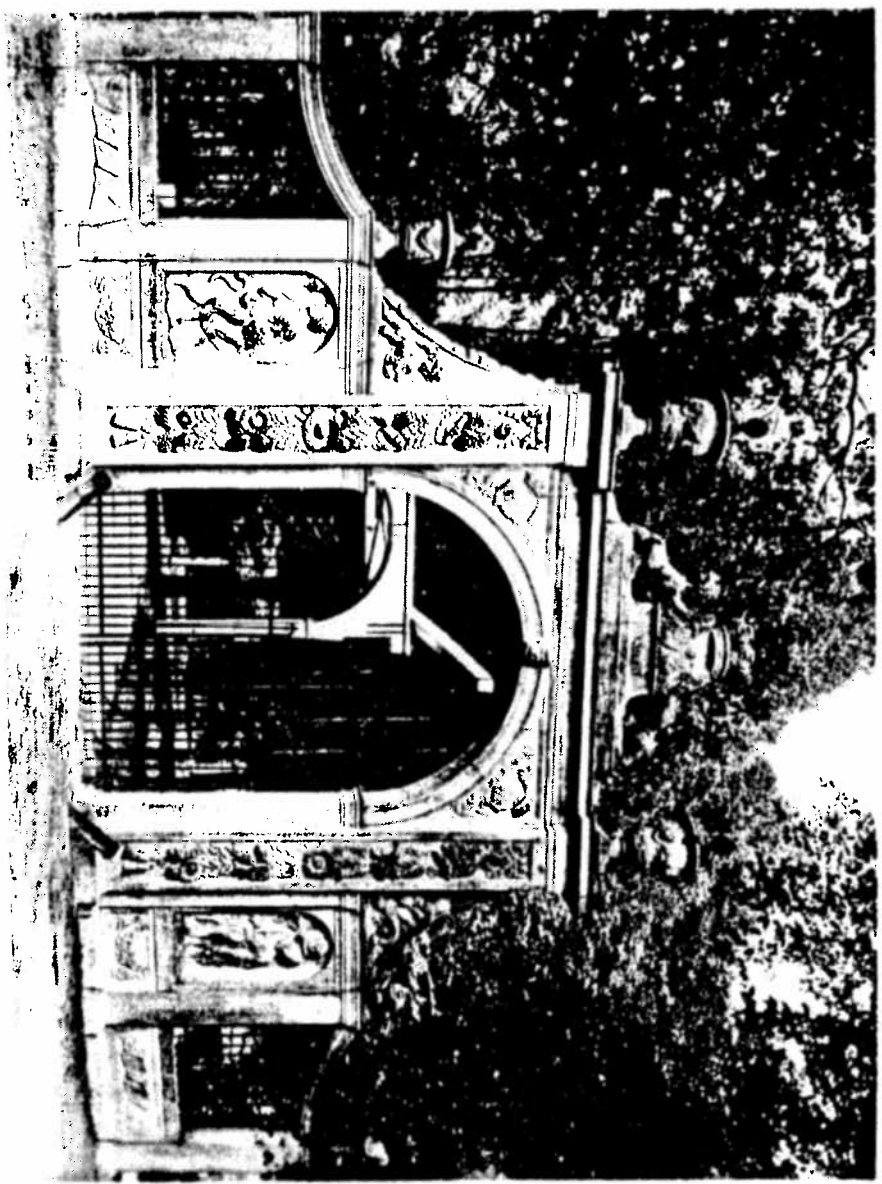
In 1476 brak een zware brand uit, die het werk van veel nijvere menschenhanden tot asch deed vergaan.

Ook de tachtjarige oorlog bleef voor het klooster niet zonder gevolgen. Dikwijls werden er soldaten ingekwartierd, hetwelk niet bevorderlijk was voor de rust der monniken en voor de schoonheid van het gebouw. De geestelijke bewoners zochten meer en meer een veiliger huijzing en onder den laatsten prior, Johannes van Emmen, was het niets anders dan passantenhuis. Deze laatste prior werd door zijn overgang tot de hervormde kerk tevens de eerste predikant van de nieuwe leer.

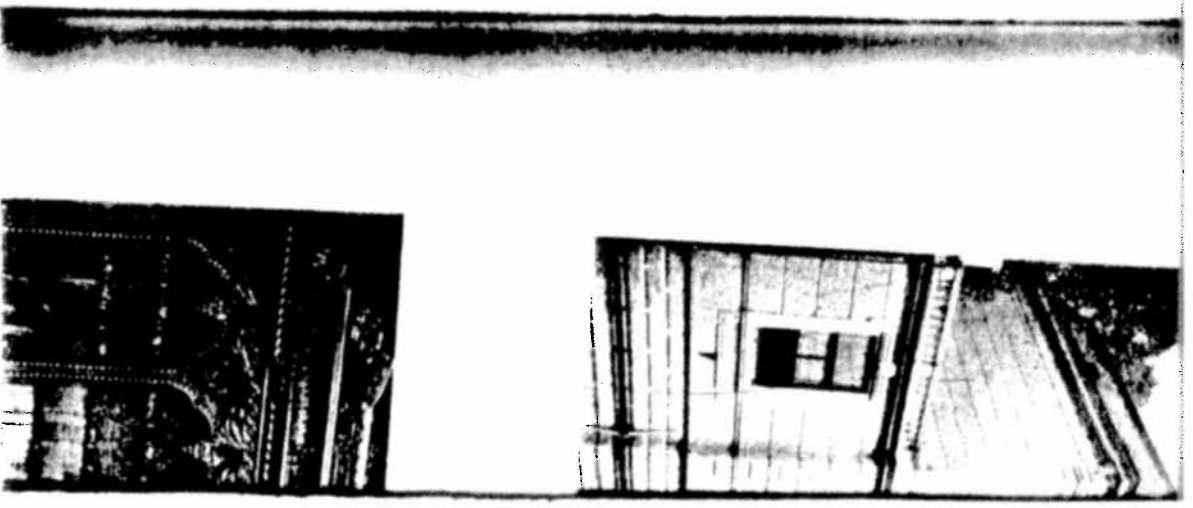
Al spoedig geraakte de stad Groningen, die ook de Wedderburcht niet rechten en aanhoorigheden gekocht had, in het bezit van geheel Westerwoude. De luister van het klooster was nu voor goed gedoofd, vooral toen de stad aan verschildende zalen en vertrekken een andere, prolane bestemming gaf.

Voor we overgaan tot de beschrijving van het gebouw

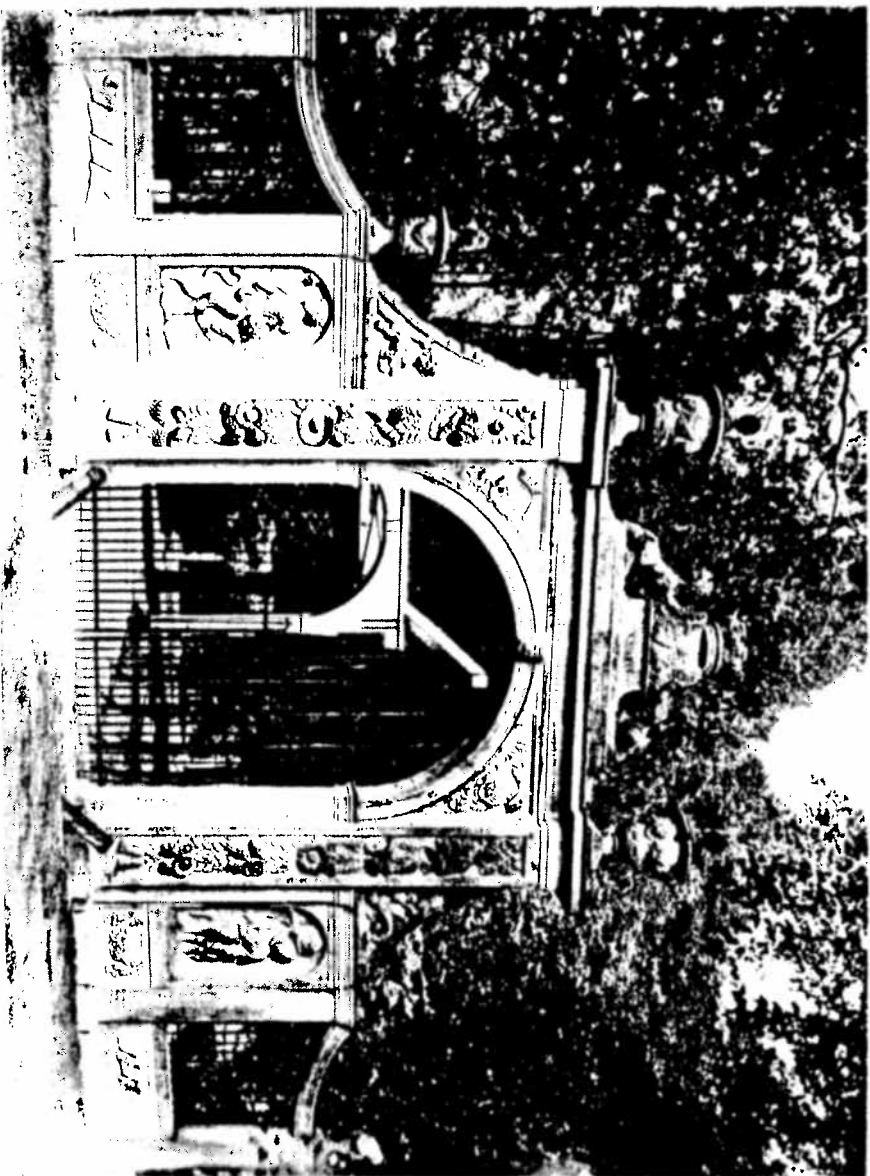
PROVINCIE GRONINGEN

HOOFTPOORT

HUIZE NIENOORT
PROVINCIE GRONINGEN

HUIZE NIENOORT

VOORZIJDE

ICHTERWIND IN DE FRIJZAL

HUIZE NIENGOORT

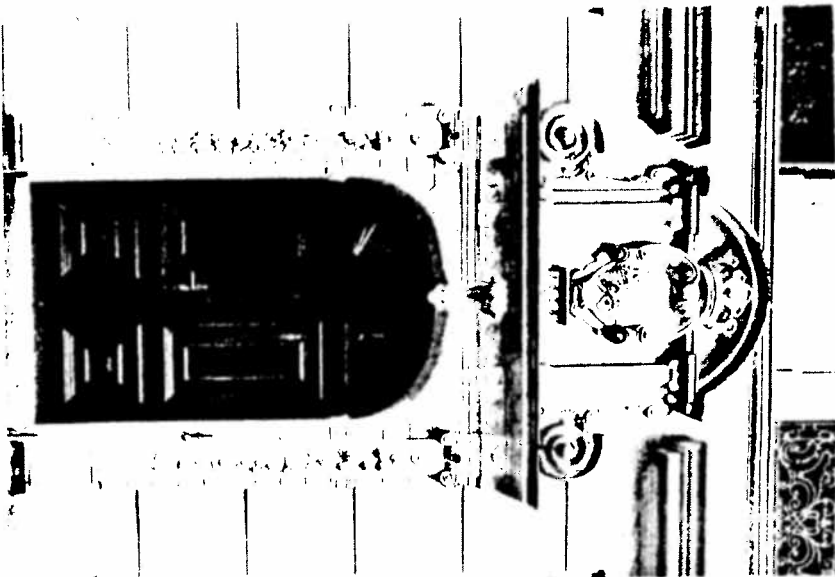

VOORZIJD

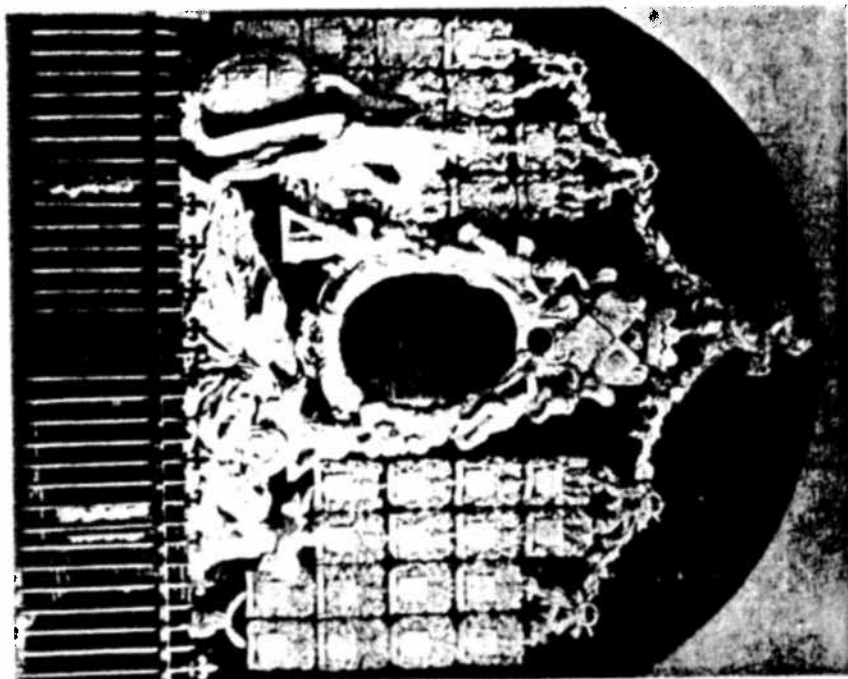

WINTERKAMER IN DE EERSTE

PROOF OF LIFE

CHURCH OF THE HOLY TRINITY

THE NINE-O'CLOCK

DUTCH "FAMILY CANNONS"

PROSPEROUS DUTCH FAMILIES COMMISSIONED BRONZE FOUNDRIES TO CAST BATTERIES OF SMALL CANNONS FOR THEIR HOMES OR CASTLES. THE TWO, FOUR, OR MORE CANNONS OF THE FAMILY'S BATTERY WERE USUALLY "PERSONALIZED" WITH THE FAMILY COAT OF ARMS CAST ON THE BREECH OF EACH CANNON. THE CANNONS COULD BE FIRED DURING CELEBRATIONS, USED AS A MEANS OF EMERGENCY COMMUNICATIONS WITH DISTANT NEIGHBORS, OR USED IN DEFENSE OF THE HOME FROM THIEVES. THE SIZE AND NUMBER OF CANNONS OWNED BY A FAMILY BECAME SOMETHING OF A STATUS SYMBOL. TODAY, PAIRS OF THESE CANNONS GUARD THE MAIN HALLS OF SOME OF THE DUTCH CASTLES AND MANSIONS WHICH HAVE BEEN PRESERVED WITH THEIR ORIGINAL FURNISHINGS.